

हिङ्गुलः

कमिवातकफविबन्धाधानशूलगुल्मनाशित्वम् ।
चक्षुष्यत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ॥
“हिङ्गुलं पाचनं रूच्यं तीक्ष्णं वातवलासहृत् ।
रसे पीके च कटुकं क्षिप्रं वाङ्मदीपनम् ।
शूलगुल्मोदरानाहकमिघ्नं पित्तवर्धनम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥*॥

अन्यथा ।

“हिङ्गु तीक्ष्णं कटुरसं शूलाजीर्णविबन्धनुत् ।
लघूष्णं पाचनं क्षिप्रं दीपनं कफवातजित् ॥”

इति राजवल्लभः ॥

वंशपत्री । इति भावप्रकाशः ॥ (काकादनौ ।
तदर्थं पर्यायो यथा,—

“हिङ्गु काकादनौ मता ।”

इति गारुड २०८ अध्याये ॥

कचिद्रामठार्थे, पुं । तत्पर्यायो यथा,—

“रामठं हिङ्गुरूप्यते ।”

इति च तत्रैव २०८ अध्याये ॥

हिङ्गुनाडिका, स्त्री, (हिङ्गुनः नाडिरिव नाडि-
र्यस्याः । कप् ।) नाडोहिङ्गु । इति राज-
निर्घण्टः ॥

हिङ्गुनिर्यासः, पुं, (हिङ्गुन इव निर्यासोऽस्य ।)
निम्बहृत् । इत्यमरः । २ । ४ । ६२ ॥

(पर्यायो यथा,—

“निम्बः स्वात् पिचुमईय पिचुमदय तित्तकः ।
अरिष्टः पारिमद्वह हिङ्गुनिर्यास इत्यपि ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हिङ्गुरसः । इति मेदिनी ॥

हिङ्गुपत्रः, पुं, (हिङ्गुन इव पत्रमस्य ।) इङ्गुदो-
हृत् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विवरणमस्ये-
ङ्गुदोशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हिङ्गुपत्री, स्त्री, हिङ्गुनः पत्रम् । हिङ्गुपत्रमिव
पत्रमस्याः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्-
पर्यायः । कारवी २ पृथुला ३ पृथुः ४
बाष्पीका ५ कवरी ६ पृष्ठी ७ त्वक्पत्री ८
कम्बरी ९ । इति जटाधरः ॥ पृष्ठीका १०
वाष्पिका ११ वाष्पका १२ वाष्पा १३ पत्री १४ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ दीर्घिका १५ तन्वी १६
दाहपत्री १७ विल्वी १८ वाष्पी १९ । अस्या
गुणाः । कटुत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । तिक्तत्वम् ।
उष्णत्वम् । कफवातामकमिहरत्वम् । रुच्यत्वम्
पथ्यत्वम् । दीपनत्वम् । पाचनत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“हिङ्गुपत्री भवेद्दृष्ट्या तीक्ष्णोष्णा पाचनी कटुः ।
हृदिस्थिरुग्विबन्धाग्नेयगुल्मानिलापहा ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

हिङ्गुपर्णी, स्त्री, (हिङ्गुन इव पर्णमस्याः । डीप् ।)
वंशपत्री । इति रत्नमाला ॥

हिङ्गुलः, पुं, स्त्री, (हिङ्गु तदर्थं स्मरतीति । ला +
कः ।) रागद्रव्यविशेषः । तत्पर्यायः । हिङ्गुलः २ ।
इत्यमरभरतौ । १ । ५ । २० ॥ हिङ्गुलम् ३
रक्तम् ४ मर्कटशीर्षम् ५ दरदः ६ रसः ७ ।
इति रत्नमाला ॥ हंसपादम् ८ कुशविन्दः ९ ।

हिङ्गुला

इति हेमचन्द्रः ॥ हिङ्गुलिः १० रक्तपारदः ११ ।
इति जटाधरः ॥ वर्ष्मरम् १२ सुरङ्गम् १३
सुपरम् १४ रञ्जनम् १५ दरदम् १६ स्नेहम् १७
चित्राङ्गम् १८ चूर्णपारदम् १९ चर्मारकम् २०
मणिरागम् २१ रसोद्वहम् २२ रञ्जकम् २३
रसगर्भम् २४ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । वातकफत्रिदोषहृन्मदोष-
ज्वरनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
अपि च ।

अथ हिङ्गुलस्य नामानि लक्षणानि गुणाश्च ।
“हिङ्गुलं दरदं स्नेहं विचास चूर्णपारदम् ।
दरदस्त्रिविधः प्रोक्तश्चर्मारः शुकतुण्डकः ।
हंसपादस्तृतीयः स्याद्गुणवानुत्तरोत्तरः ॥
चर्मारः शुकवर्णः स्यात् सपीतः शुकतुण्डकः ।
जवाकुसुमसङ्काशो हंसपादो महोत्तमः ॥

तित्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्वा-
मेत्रामयघ्नं कफपित्तहारि ।
हृत्तासकुष्ठज्वरकामलांश्च
श्रीहामवातौ च गरं निहन्ति ॥

ऊर्ध्वपातनयुक्त्या तु डमरुयन्त्रपाचितम् ।
हिङ्गुलं तस्य स्तं तु शुद्धमेव न शोधयेत् ॥”
इति * ॥

तत्र हिङ्गुलस्य शोधनविधिः ।
“मेघोक्षीरेण दरदमन्त्रवर्गेण भावितम् ।
सप्तवारान् प्रयत्नन शुद्धिमायाति निश्चितम् ॥”
एवं शोधितस्य हिङ्गुलस्य गुणाः ।

“तित्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्वा-
मेत्रामयघ्नं कफपित्तहारि ।
हृत्तासकुष्ठज्वरकामलांश्च
श्रीहामवातौ च परं निहन्ति ॥” इति * ॥

(पर्यायः शोधनप्रकारान्तरश्च यथा,—
“हिङ्गुले हिङ्गुलुर्याति दरदः शुकतुण्डकः ।
रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तकः ॥
अन्त्रवर्णद्रव्यैः पिष्टा दरदो माह्वेष च ।
दुग्धेन सप्तधा पिष्टः शुष्कोभूतो विशुध्यति ॥”
तथाच प्रकारान्तरम् ।

“आद्रकैलकुचद्रवैः सप्तधा भावितो यदि ।
हिङ्गुलः शुद्धतां याति निर्दोषो जायते शुभु ॥
विम्बगर्भं हिङ्गुलं दिव्यं रसगन्धकसम्भवं ॥
मेहकुष्ठहरं रुच्यं बल्यं मेधाग्निवर्धनम् ॥”

इति हिङ्गुलशुद्धिः ॥ * ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधि-
कारे ।) अथ हिङ्गुलादुसाकर्षणाविधिः ।
“निम्बरसैर्निम्बपत्ररसैर्वा याममातकम् ।
पृष्टा दरदमूर्धं तु पातयेत् स्तं युक्तिवत् ॥
तपोर्ध्वपिठरीलम् गञ्जीयाद्रसमुत्तमम् ।
शुद्धमेव हि तत् स्तं सर्वकर्मसु योजयेत् ॥”

इति च भावप्रकाशः ॥

हिङ्गुला, स्त्री, देशविशेषः । यथा,—
“जम्बूद्वीपे हिङ्गुलायां भैरवी भौमलोचनः ।
कोहरी सा महामाया त्रिगुणा या दिगम्बरी ॥”
इति तन्त्रचूडामणौ पीठमाला ॥ * ॥

हिङ्गीरः

अन्यथा ।

“कन्या चोत्सेदसंजाता साष्टग्विलिलिहे-
जुता ।
ततस्तामाह बालार्कप्रभां भैरवमूर्तिमान् ॥
गङ्गरी वरदो लोकत्रेयाधाय वचो महत् ।
त्वां पूजयिष्यन्ति सुरा ऋषयः पितरस्तथा ॥
यच्चविद्याधराश्चैव मानवाश्च शुभङ्करि ।।
त्वां स्तोष्यन्ति सदा देवि बलिपुण्यात्करैः करैः ॥
चर्चिकेति शुभं नाम यस्माद्गुधिरचर्चिता ॥
इत्येवमुक्ता वरदेन चर्चिका
भूतानुयाता हरिचर्मवासिनी ।
महीं समन्ताद्विचचार सुन्दरी
खलं गता हैङ्गुलमाद्यमुत्तमम् ॥”

इति वामनपुराणे ६७ अध्याये ॥

हिङ्गुलिः, पुं, (हिङ्गु इव वर्णं लातीति । ला +
किः ।) हिङ्गुलः । इति जटाधरः ॥
हिङ्गुलिका, स्त्री, (हिङ्गुल इव वर्णोऽस्या अस्तीति ।
हिङ्गुल + ठन् ।) कण्टकारी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (कण्टकारीशब्देऽस्या विषयो
ज्ञातव्यः ॥)

हिङ्गुली, स्त्री, वार्ताकी । इत्यमरः । २ । ४ । १४ ॥
हृत्तो । इति भावप्रकाशः ॥

हिङ्गुलुः, पुं, स्त्री, हिङ्गुलः । इत्यमरः । ३ । ५ । २० ॥
(पर्यायोऽस्य यथा,—

“हिङ्गुले हिङ्गुलुर्याति दरदः शुकतुण्डकः ।
रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तकः ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधि-
कारे ॥)

हिङ्गुशिराटिका, स्त्री, (हिङ्गुल इव शिरां श्रट-
तीति । श्रट् + ण्वल् । टापि अत इत्वम् ।)
वंशपत्री । इति रत्नमाला ॥
हिङ्गुलं स्त्री, मधुमूलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
आलु इति ख्यातम् ॥

हिङ्गः, पुं, हिङ्गलहृत् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हिङ्गलः, पुं, (हिङ्ग इति नाम लातीति ।
ला + कः ।) हृत्विशेषः । हिङ्गल इति वङ्ग-
भाषा । इजर इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः ।
निचुलः २ इङ्गलः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
पिचुलः ४ नदीकान्तः ५ अम्बुजः ६ । इति
जटाधरः ॥ धनदः ७ कान्तः ८ जलजः ९
दीर्घपत्रकः १० नदीलः ११ रक्तः १२
कार्मुकः १३ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । पवित्रत्वम् । भूतवातामयानाच-
चारादिदोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च ।

“इङ्गलो हिङ्गलश्चापि निचुलश्चाम्बुजस्तथा ।
जलवेतसवदेवो हिङ्गलोऽयं विषोपहः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

हिङ्गीरः, पुं, हस्तिपादबन्धः । यथा,—
“बिन्दुजालं पुनः पद्मं मृङ्गलो निगडोऽनूकः ।
हिङ्गीरश्च पादपायो वारिस्तु राजतन्त्रभूः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥